

at ordet er dåd, det vil sige, at der kan være meninger og ord, som er en handling.

Nu synes jeg jo ikke, der er grund til, at vi taler ganske abstrakt. Vi ved godt, at når der her er advaret imod religiøse forkyndere, så er det islamiske imamer, som jo unægtelig bruger ordet på en måde, som er en trussel imod den offentlige orden.

Kl. 14.55

Når der opfordres til mord på jøder, når der opfordres til at udrydde vantro, når kort sagt forkyndelsens konklusion er hellig krig, så er det ikke en meningsdebat, så er det en handling, der truer den offentlige orden. Og så er det altså netop lovreligiøsitetens trussel imod det frie ord, der ligger i den offentlige orden. Derfor synes jeg, hr. Aage Frandsen stiller sig på et sted, hvor han i virkeligheden ikke kan stå.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Lige først en lille korrektion: Det er Jyllands-Posten, der på et tidspunkt har karakteriseret mig som grundtvigianer, og det står jeg ved. Jeg har også over for hr. Søren Krarup givet udtryk for, at det godt kan være, at det er forskellige dele af Grundtvig, som vi lægger vægt på. Min Grundtvig er ikke nødvendigvis den samme som alle andres Grundtvig, og det er jo det, der er karakteristisk for nogle af de store mennesker, der har levet, de er så mangfoldige, at vi alle kan finde gode ting hos dem. Men man skal heller ikke misbruge dem ved at bruge dem i en nutid, hvor de hører hjemme i en fortid.

Med hensyn til at der er nogle, der forkynnder noget og siger noget og truer med noget og alt det der, jamen så brug dog de gældende regler i dag. Jeg forstår ikke, hvorfor det skal ind i den her forbindelse. Hvis der er nogle, der forbryder sig mod ting og gør noget, som er forbudt i Danmark i henhold til straffeloven, jamen så brug dog de gældende regler.

Hvis de går og siger noget, som er ulovligt, jamen så er det da den eneste måde at gøre det på i stedet for at lukke grænsen – det er jo det, der er problemet i det – og lave en forhåndssindekontrol. For det er jo så en anden ting, der også står i grundloven, og det er, at censur ingensinde må genindføres. Det er jo simpelt hen tænkningen om, at man har lov til at sige noget sludder, og så står man til regnskab for det.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det var nu over for mig, hr. Aage Frandsen præsenterede sig som grundtvigianer, men jeg ved godt, at den Grundtvig, hr. Aage Frandsen dyrker, er ham, der er fuldstændig fortidig. Det er han ikke for mig. Derfor gælder det faktisk, at ordet er dåd, og derfor skal man stå til regnskab for det.

Jeg synes altså lige, det skal understreges, at dette her jo ikke er nogen abstrakt diskussion, det er en diskussion, der handler om, at vi lever i en folkevandringstid, hvor den tredje verden bevæger sig mod den vestlige verden, og hvor de fleste i den tredje verden er muslimer, der som sådanne dyrker jihad, hellig krig. Det vil sige, at vi i den vestlige verden også må se demokratiets ytringsfrihed og religionsfrihed truet, fordi der kommer folk ind, der i virkeligheden bruger ordet til at skabe handling i form af udryddelse, i hvert fald bekæmpelse, af dem, man anser for vantro og urene.

Derfor synes jeg altså, at det er at stille sig på et sted, hvor man i virkeligheden ikke kan stå, hvis man ikke vil se den konkrete sammenhæng, alt dette er lavet i.

Jeg synes, det er glimrende med grundlovens rettigheder, men når vi har at gøre med folk, der overhovedet ikke respekterer dem, må vi se i øjnene, at de udgør en trussel imod den offentlige orden. Og vi må i hvert tilfælde forhindre, at de uhindret under dække af religiøs forkyndelse kan strømme ind og skabe ulykker i vores land.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil først gentage, at hvis der er nogle, der gør noget i dag; som er i strid med straffeloven, så er der ikke andet for, end at så må politiet anklage, og så ligger det hos domstolen.

Det andet er, at det er en fremstilling af en bestemt religion som én religion. Der er mange afskygninger af muslimer, ligesom der er mange afskygninger af kristne; der er nogle forfærdelige muslimer, ligesom der har været og også er, synes jeg, nogle forfærdelige, der kalder sig kristne.

Men jeg synes også, det er underligt, hvis man mener, at man har en religion, som er den rigtige, og at den kun kan overleve, hvis man beskytter sig på alle måder. Tænk nu, hvis afrikanerne havde sagt sådan for 150 år siden, så havde de ikke haft glæde f.eks. af kristendom-